

Slavlje Božjega počovječenja

ÍÍÍ U SUSRET Novorođenomu

nisu čitav naš život. Naglašenije tražiti pozitivno u našim životima gotovo da je preduvjet za slavljenje blagdana. Tada ćemo vrlo brzo osjetiti kako se budi i povećava dobro i radost u nama. ÍÍÍ u susret Novorođenomu Spasitelju odnosno stupanjem pred lice Božje relativiziramo svoj život i proširujemo svoje perspektive, a da time ne ignoriramo osobne tegobe ili probleme ovoga svijeta. Nema priklad-

na i neprikladna vremena za slavljenje blagdana Božića. Jer, kad bismo čekali da sve bude u redu, jedva da bismo ikad mogli slaviti Božić. Dakle, Božić uvijek dolazi u pravo vrijeme.

Božićna radost nije i ne može biti isključivo privatni pothvat. Sami se ne možemo veseliti. Slavlje Božjega počovječenja traži drugoga, treba zajedništvo. Skupa se veseliti znači uvećati i osmisliti božićno slavlje. Bitan

oblik radosti, podijeljena veselja, jest upravo riječ. Osobna riječ i riječ navještenja Radosne vijesti. A te riječi, i sama Riječ, prije ili poslije postaju pjesma, podijeljena radost i slavlje zajedništva. Božićni ugođaj se može organizirati, ali stvarna božićna radost je nadasve osobna pustolovina. Prihvaćanjem i susretanjem sebe počinjemo se osposobljavati u otkrivanju stvarnih razloga svoje sreće i vjerničkog

ispunjenja. Promjenom sebe, obnovom odnosa prema temeljima vlastita življenja, činimo onaj korak kojim iz svakodnevice kročimo u blagdan, pa tako i u slavlje Božića.

Ivan Krstitelj nas upozorava da nam je »pripraviti put Gospodinu«. Osloboditi nam je, dakle, mjesta za Božićno novorođenče u nama i našem svakodnevnom (ne samo predbožićnom!) životu. Stoga nam je od-

govoriti na pitanje: koga zapravo očekujemo za Božić? Možda nas božićna koreografija, božićne pjesme i darovi uvode u božićno raspoloženje, ali to još ne znači da se događa Božić, moj osobni blagdan Božića.

Pri prvomu slavlju Božića neposredni sudionici bili su iznenađeni Božićem, nisu se pripremali za slavlje, ali su i te kako bili otvoreni za dolazak Boga. Upravo iz držanja pastira možemo naučiti što je potrebno da bi se dogodio blagdan Božića. Prije svega potrebna nam je čežnja za Spasiteljem. Pastiri su bili ispunjeni čežnjom za Mesijom, računali su s njegovim dolaskom. Po isključivo ljudskoj logici ne bi se nikada u mrkloj noći uputili slijediti znakove dolaska Boga. Čežnja za Bogom učinila ih je odvažnima upustiti se na put do Spasitelja, iako je razum govorio da to nije moguće. Te prve poklonike i slavljenike Božića rešio je smisao za neznatno, neugledno i siromašno - poznavanje upravo toga primarnoga načina Božjega djelovanja u svijetu otvorio ih je za »bogoprimljivost«. Takvo držanje otvorilo je pastire za život koji je računao s Bogom. Računati s Bogom znači imati povjerenja u Boga, znači da je i nemoguće moguće.

I mi smo pozvani poput pastira pitati se što je s našom čežnjom za Bogom. Računamo li s Bogom, nadamo li se još nečemu od Boga i s Bogom? Ili je Bog samo dežurni za ispunjenje naših interesa? Još izravnije pitanje: Gdje i kada zapravo još trebam Boga? Tražim li ga da zauzme mjesto za stolom moga života? Ili je On ipak onaj koji kvari moje raspoloženje zbog moralne prezahtjevnosti, traženja previsokih kriterija života? Zsigurno pripravljanje puta Božiću do naših srca i našega života nipošto ne znači da će time biti riješeni svi naši životni problemi. Isto tako, u rješavanju životnih poteškoća nije nam ostaviti Boga po strani. Uključivati Boga u naš život ne znači nepotrebno ga uznemirivati. Nema primjerenih ili neprimjerenih situacija, osoba, prostora ili vremena za Boga. Mi vjerujemo da je Bog svugdje prisutan. Ali Bog, Božić stanuje samo ondje gdje mu mi dopustimo. Na nama je da mu oslobodimo prostor i mjesto, da svrati i do nas, ne samo na Božić! Da bi nam se dogodio taj susret, susret s Božićem, potrebno je ne samo otvoriti se ili izići iz sebe. Još više od toga tražiti nam je Boga. Nije to igra s nekim nebeskim skrivačem, nego je to nadasve prepoznavanje Božje prisutnosti.

A Božić, Bog duboko je skriven u nama i traži da bude otkriven. Valja nam se uputiti tražiti Boga kako bismo prihvatili i pronašli sebe i drugoga.

SEDAM DANA | PANORAMA

